

Bemærkninger til lovforslaget.

Til § 1 nr. 1.

I tiden efter de nye tjenestemandsløves ikrafttræden den 1. juli 1969 er der med tilslutning fra folketingets finansudvalg blevet ydet dyrtids- og overenskomstillæg efter de hidtidige regler til vederlag, ventepenge og pensioner efter lov om vederlag og pension m.v. for ministre. Det foreslås, at ministervederlaget fremtidigt ydes med et grundbeløb svarende til 100/133 af vederlaget med tillæg efter de pr. 1. oktober 1969 gældende sats, og således at grundbeløbet reguleres på samme måde som tjenestemandslønninger.

Til nr. 2.

Den foreslåede ændring er af redaktionel karakter.

Til nr. 3.

Forslaget indebærer en forhøjelse af det årlige tillæg til ministre, der ikke er medlemmer af folketinget, fra et beløb af 28.944 kr. årlig pr. 1. oktober 1969 til et beløb af 61.301 kr. årlig incl. dyrtidsregulering pr. 1. oktober 1969. I lovforslagets § 2 stilles imidlertid forslag om, at forhøjelsen for tiden indtil 1. april 1970 begrænses til 3 pct. af det hidtidige tillægs beløb, og at den resterende forhøjelse udbetales med halvdelen den 1. april 1970 og halvdelen den 1. oktober 1970. Den samlede merudgift for indeværende finansår bliver herefter ca. 1.500 kr. og for finansåret 1970/71 ca. 98.000 kr.

Til nr. 4.

I loven foreslås præciseret, at reglerne om bortfald af ventepenge kommer til anvendelse i tilfælde, hvor en afgået minister ansættes i en stilling, i hvilken ansættelsen kan medregnes i pensionsalder efter § 4 i lov om tjenestemandspension.

Til nr. 5.

De foreslåede regler om ret til egenpension er uændrede. I lighed med ordningen efter lov om tjenestemandspension foreslås de hidtidige bestemmelser om enkepension erstattet af regler om ret til ægtefællepension. Endvidere stilles forslag om, at tjenestemandspensionslovens bestemmelser om

børnepension m.v. og om efterindtægt finder tilsvarende anvendelse.

Til nr. 6.

Egenpension foreslås som hidtil beregnet med udgangspunkt i ministervederlaget på 45.000 kr., og det samme gælder efter forslaget med hensyn til ægtefællepension. Egenpension og ægtefællepension med tillæg af dyrtids- og overenskomstillæg foreslås fremtidigt ydet som grundbeløb svarende til 100/133 af det samlede pensionsbeløb med tillæg efter de pr. 1. oktober 1969 gældende sats, og således at grundbeløbet fremtidigt reguleres på linie med pensioner efter lov om tjenestemandspension.

Til nr. 7.

Stk. 1 og 2 svarer til § 5 i den nugældende lov. Som stk. 3 foreslås indført bestemmelse om, at ægtefællepension efter ministerloven i forbindelse med ægtefællepension, der hidrører fra ansættelse i tjenestemandstilling, ikke kan overstige højest mulige ægtefællepension efter tjenestemandspensionsloven.

Til nr. 9 og 10.

I lighed med ordningen efter tjenestemandspensionslovens kapitel 9 foreslås indført bestemmelser om samordning med pensioner i henhold til den sociale pensionslovgivning. Efter forslaget baseres samordningen på, at der ved kombination af pension efter ministerloven og social pension foretages fradrag i egenpension og ægtefællepension med et beløb, der maksimalt udgør 74 pct. af folkepensionens grundbeløb.

Til § 3.

Efter forslaget forbliver pensioner, der udbetales på grundlag af funktionstid som minister før lovens ikrafttræden, omfattet af de hidtil gældende regler.

Til § 4.

De ændrede bestemmelser har efter forslaget virkning fra den 1. november 1969. Reglerne om samordning får dog først virkning fra den 1. april 1970 samtidig med, at den fulde folkepension bliver alment gældende.